

PRÁZDNINOVÝ Zpravodaj farností na Lipně

31 – 34 / 2022

31. 7. 2022

Milovaní bratři a sestry, přátelé Boží!

Dnes dostáváte do rukou **prázdninový Zpravodaj farností na Lipně**.

V průběhu měsíce srpna budu čerpat řádnou dovolenou. Jak vyplývá z pořadu bohoslužeb, v době dovolené budou v našich farních kostelech **pouze nedělní bohoslužby!**

V případě zajištění **pohřbu** se, prosím, obraťte přímo na **pohřební službu pana Františka Cimerhanzla** v Českém Krumlově (telefon: 602 456 370) – pohřební služba vyrozumí příslušného zastupujícího kněze!

Krásné prožití prázdnin a dovolených vám všem přeje a ze srdce + žehná

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

- Horní Planá:**
 - Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Frymburk:**
 - Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Světlík:**
 - Ne – ihned po skončení mše sv.
- Černá v Pošumaví:**
 - So – čtvrt hodiny přede mší sv.

POŘAD BOHOSLUŽEB	Horní Planá	Frymburk	Světlík	Černá v Pošumaví
<u>NEDĚLE</u> 31. 7. 2022	8:00 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Stanislava Klapáka, rodinu Babkovu, a za Karla Pospíšila.	9:45 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Evu Bittnerovou z Přední Výtoně, která zesnula po dlouhé těžké nemoci.	11:15 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	Sobota 30. 7. 2022 17:00 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).
<u>Pátek</u> 5. 8. 2022	14:00 (kaple v domově důchodců) <i>Votivní mše „O Nejsvětějším Srdci Ježíšově“</i> <i>PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI</i>			
<u>Sobota</u> 6. 8. 2022				17:00 (farní kostel) <i>Svátek Proměnění Páně</i> Za + Jana, Boženu a Stanislavu Rosických.
<u>NEDĚLE</u> 7. 8. 2022	8:00 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Na poděkování za šťastný návrat z pouti do Medju- gorje, a za řidiče Jana Křtitele, Jiřího a Miloše.	9:45 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.	11:15 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za + Vavřince Tahy a Pavla Koňarika.	
<u>NEDĚLE</u> 14. 8. 2022	8:00 (farní kostel) <i>20. neděle v mezidobí</i> Za + kanovníka P. Michala Tkáče, dlouholetého varhaníka a učitele Maxmiliana Schaffranka a za Jana Grilla.	9:45 (farní kostel) <i>20. neděle v mezidobí</i> Za + Markétu O'Conner a za jejího manžela.	11:15 (farní kostel) <i>20. neděle v mezidobí</i> Za + Josefa Vincíka, Anastázií Vincíkovou a Karla Vincíka.	
<u>NEDĚLE</u> 21. 8. 2022	8:00 (farní kostel) <i>21. neděle v mezidobí</i> Za + maminku Annu Panskou a tatínka Ladi- slava Panského.	9:45 (farní kostel) <i>21. neděle v mezidobí</i> Za živé i + členy Svatého růžence a za duše v očistci.	11:15 (farní kostel) <i>21. neděle v mezidobí</i> Za + Miluši Homolkovou, + maminku Julii Monde- kovou a za + Marii Honišovou.	
<u>NEDĚLE</u> 28. 8. 2022	8:00 (farní kostel) <i>22. neděle v mezidobí</i> Za + rodiče Jiřího a Marii Hadravovy, syna Jaroslava a za ochranu Boží pro živou rodinu.	9:45 (farní kostel) POUTNÍ MŠE SVATÁ (TITULÁRNÍ SLAVNOST SV. BARTOLOMĚJE, APOŠTOLA) Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).	11:15 (farní kostel) <i>22. neděle v mezidobí</i> Za dar zdraví pro vážně nemocné osoby.	

18. neděle v mezidobí

1. čtení
(Kaz 1, 2; 2, 21-23)

2. čtení
(Kol 3, 1-5.9-11)

Evangelium
(Lk 12, 13-21)

BÝT BOHATÝ PŘED BOHEM

Bratři a sestry, co stojí a co nestojí za to, aby se po tom člověk pachtil, to je věčně aktuální lidská otázka. To je i téma dnešního Božího slova.

Starozákonní čtení má hned v prvním verši pětkrát totéž slovo – to už by tedy neměl nikdo přeslechnout: **MARNOST**. Všechno je marnost... Heinrich Heine nazval knihu Qohelét (=Kazatel) „Velepísni skepse“. Boří se tu s velkou energií starozraelská představa o přímočarém vztahu lidských zásluh a Boží odměny.

Kdo žije spravedlivě, toho Bůh odměňuje blahobytem, bohatstvím, úspěchem. Čili obráceně: bohatí, to jsou ti spravedliví a Bohu milí. Takovou primitivní víru Qohelét boří. Boří víru v majetek, nemá důvěru ani ve filozofii. Mudrc umírá stejně jako žebrák. Staré jistoty padají, nové nevidí, darmo se pachtit – všechno je marnost!

V **epištole sv. Pavla do Kolos** ukazuje Apoštol, jaká nová životní skutečnost vzniká, když člověk uvěří a stane se křesťanem. Nový život tkví v tom, že jsme ve křtu s Kristem umřeli a teď žijeme už s ním. Není to život navenek nápadný. Náš život s Kristem je ještě skryt v Bohu. Ale musí to být přece na našem životě vidět a poznat, že starý člověk v nás umřel, že **žijeme nově v Kristově lásce**. To je odpověď sv. Pavla na Qohelétovu otázku, zda něco má cenu: „Usilujte o to, co pochází shůry.“

Také **evangelium podle sepsání Lukášova** odpovídá na Qohelétovu skepsi s průzračnou prostotou. Nicotou, marností, peklem končí jen takový člověk, který se z uživatele majetku stane otrokem majetku. Ten není schopen pochopit Boží skutečnosti a smysl života: **BÝT BOHATÝ PŘED BOHEM**.

Protože se v našem shromáždění jen těžko najde boháč, oplývající majetkem, nebudeme asi naklonění vztahovat slova dnešního evangelia na sebe. Přece já boháč nejsem. Že si budu střechu nad hlavou, svou chalupu, svou chatu – na tom přece nic špatného není!

Jistě že není. Bláznovství majetku spočívá nikoliv v majetku samotném, ale **v pocitu zabezpečení tímto majetkem**. Kdo spoléhá na své „plné sýpky“, na to co má, co drží v ruce, ten nepotřebuje víru, nepotřebuje naději, nepotřebuje lásku. Takový člověk si myslí, že má víc – že má jistotu. V tom je právě jeho bláznovství. A nakonec zjistí, že nic nedrží v rukou pevně. Skončí s prázdnými rukama.

Jsou však i jiné podoby lidských „sýpek“: falešné představy soběstačnosti, sebejistoty. Vše pak musí skončit zklamáním, qohelétským pocitem marnosti všeho, **pokud člověk nenajde svou jistotu a své bohatství tam, kde vsutku je: v Bohu**.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Kde je víra v Boha, tam je i naděje. Tam už není místo pro skeptický pocit, že vše je marnost. Amen.

19. neděle v mezidobí

1. čtení
(Mdr 18, 6-9)

2. čtení
(Žid 11, 1-2.8-19)

Evangelium
(Lk 12, 32-48)

CHRAŇ SE ZAPOMENOUT NA HOSPODINA!

Bratři a sestry, prožíváme dobu dovolených, děti se radují z prázdnin, všichni v letním období nějakým způsobem prožíváme radost z odpočinku v přírodě. Těšíme své oči a srdce krásami stvoření. A do toho jako studená sprcha zaznívá dnešní Boží slovo: **Bděte! Nevíte, kdy přijde Pán! Buďte připraveni!** Můžeme z toho mít pocit, jakoby nám Pán chtěl vzít radost ze života – a to zrovna nyní, když je všechno kolem tak pěkné.

To by nebyl správný názor a pocit. Pán Ježíš nám v žádném případě nechce radost ze života brát. On nám jen chce připomenout, **jak máme správně a s užitkem jít tímto životem, jak máme všeho správně užívat na naší cestě k věčnému cíli**.

Ze starozákonní knihy Moudrosti se dozvídáme o moudré Boží prozřetelnosti, která dopředu všechno připravila. **Bůh všechno v našem životě moudře řídí**. Jen my si toho musíme být vědomi a nesmíme na to zapomínat. Ta noc, o které hovoří úryvek dnešní bohoslužby slova, byla nocí, kdy byli zabiti prvorození Egypťanů. Jako ostrý meč tu noc Boží zásah vykonal své. Byl to Boží soud nad faraónem a nad celým Egyptem. **Byli zachráněni jen Izraelité, protože byli připraveni**. Pro vyvolený národ to byla noc bdění pro Hospodina. A tak měla zůstat nocí bdění po všechny generace, v očekávání ještě většího příchodu, jak o něm hovoří dnešní evangelium.

V páté knize Mojžíšově čteme tato vážná slova: „Až tě Bůh přivede do země, kterou přísahou přislíbil dát tvým otcům, do velikých a krásných měst, které jsi nevystavěl, do domů plných všeho bohatství, které jsi

nenaplnil, k vyhloubeným cisternám... do vinic a olivových sadů, až budeš jíst do sytosti – **chraň se zapomenout na Hospodina**, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.“ A tady musíme říci, že Izraelité v této víře skutečně bděli a prožívali svůj život. Nezapomínali na Hospodina a na veliké divy, které jim učinil.

A my se můžeme ptát: Jak to vypadá s lidmi dnes? K tomu vám povím příběh, který se skutečně stal. V nemocnici umíral padesátiletý muž na následky těžké autohavárie. Přišel kněz, aby mu posloužil svatými svátostmi na cestu do věčnosti. Když přišel k lůžku tohoto těžce zraněného člověka, byl překvapen radostným výrazem na jeho tváři. Zeptal se ho, co ho tak drží nad vodou. A umírající muž mu odpověděl: „**Víte, já považuju víru v Boha za větší dar než zdraví.**“ A to je odpověď hodná skutečně zralého a připraveného křesťana.

V listě Židům čteme, že **víra je obsahem toho, v co doufáme, a je přesvědčením o věcech, které nevidíme**. Není větší síly, která by přenesla člověka přes to nejtvrděší v lidském životě – přes údolí stínu smrti, přes umírání. Jak překrásně o tom mluví dnešní úryvek ve druhém čtení! A znovu si uvědomujeme, že slovo Boží dnešní neděle nám nechce brát radost ze života. Naopak, Boží slovo tuto **radost ze života posiluje a umocňuje**. Chraň se zapomenout na Hospodina, a pak budeš mít potěšení ze všeho, co naplňuje tvůj život. Pak dokážeš vždycky všechno odevzdat – a jít.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Kéž bychom my všichni dosáhli takového stupně bdělosti a připravenosti! Ale pro každého z nás to je možné. Jenom jde o to, **abychom se snažili žít tak, že nikdy nezapomeneme na Pána Boha**. A nezapomenout na Boha můžeme jen tehdy, když s ním budeme neustále spojeni, to znamená když se budeme **denně poctivě a upřímně modlit**. Ano, v modlitbě si můžeme nejlépe uvědomit svůj stav a můžeme upravovat svou životní cestu tak, abychom jednou došli do nebeského království, kde už nebude bolest, utrpení a pláč, ale kde se budeme radovat až na věky věků. Amen.

20. neděle v mezidobí

1. čtení

(Jer 38, 4-6.8-10)

2. čtení

(Žid 12, 1-4)

Evangelium

(Lk 12, 49-53)

CO PŘINESL JEŽÍŠ NA SVĚT?

Bratři a sestry, každý, kdo se rozhodne pro Krista, stává se prorokem svému okolí. Čeká ho osud proroka, ať je to jednatel nebo církve Kristova. Kdykoliv je někde církev mocná a panující, do které se každý hrne, vždy je tomu tak proto, že přestala mít za vzor Ježíše a jedná podle svého. **Opravdový křesťan je svému okolí zpravidla nepohodlný** a pocítí to na své kůži. To je celkový akord dnešního slova Božího.

Historické pozadí prvního čtení z knihy proroka Jeremiáše je dramatické. Vládnoucí vrstva v Jeruzalémě se navzdory varování proroka pouští do válečného dobrodružství proti Babylónu. Teď je Jeruzalém obklíčen a vláda trvá na pokračování marného boje: chtějí tak donutit Hospodina, aby jim zázračně pomohl a zachránil jeruzalémský chrám. Padlým slibují věčnou slávu a mučednickou gloriolu. Jeremiáš chce lidi zachránit a vyzývá, aby se vzdali. Je za to ovšem násilně umlčen.

Prorok Boží nemá za sebou moc – **má za sebou Boží pravdu**: lid nemá slavně zahynout, ale má žít. Lid je tu víc než chrám. Postava proroka Jeremiáše je zosobněním ohně, který Ježíš přišel vrhnout na zem. Osud Jeremiáše naznačuje povahu „křtu“, kterým musí být pokřtěn Ježíš – kříž, který ponese.

Druhé čtení z listu Židům je přehledné a srozumitelné. Je zde obraz závodu. Kdo závodí? Svůj běh už vyhrál Ježíš a mnozí za ním, teď už jsou diváky. Nyní je řada na každém z nás. Aby se dobře běželo, musí závodník odložit, co by ho zatěžovalo – **musí odložit hřích**. Které hříchy jsou to u mne?

Při každém závodu je nejdůležitější vytrvalost. A **vytrváme tehdy, když upřeme zrak na cíl – na Ježíše**. Musíme mít za vzor jeho lidskou vytrvalost. Je to pohled velmi důležitý. My obvykle všechny mimořádné Ježíšovy skutky připisujeme jeho božství. Ježíš je zakladatelem naší víry, je prvním věřícím v řadě křesťanů. Proč

je tento pohled tak důležitý? I jako Boha můžeme a máme Pána Ježíše uctívat a obdivovat, ale **jako člověka jej můžeme následovat**. Může nám být vzorem vytrvalosti až do konce našeho života, až do našeho věčného cíle.

Jádrem evangelia je otázka: **Co přinesl Ježíš na svět?** Celé evangelium je odpovědí – dnes slyšíme, že **přináší oheň a rozdělení**. Tím ohněm rozumíme Ducha svatého, působení Ježíšova slova, které bude zapalovat srdce lidí dobré vůle.

Méně sympatická je nám představa rozhádané rodiny, kde jedni jsou pro Krista, druzí proti němu. Ježíš Kristus však znamená rozhodnutí, a tím i rozdělení. I nerozhodnost a lhostejnost je rozhodnutí.

A je to rozhodnutí na život a na smrt – na konečný cíl všeho. Jako pro Ježíše jeho rozhodnutí znamenalo „křest“ utrpení a kříže, tak i naše rozhodnutí pro jeho následování znamená totéž. Lehko se to tak řekne. Ale neřekne si mnohý z nás: být křesťanem znamená tedy mít víc problémů v životě? Cožpak nečekáme od křesťanství spíš opak – pokoj, radost, klid a mír?

Věčný pokoj je představa eschatologická – je to **představa nebe**. Zde na světě je cesta k jistotě jen přes rozhodování pro správnou cestu – pro cestu dobra. Cesta k radosti je radost z vědomí pospolitosti lidských bratří a sester, radost z vědomí Ježíšova přátelství, radost z pevné víry ve věčný cíl.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Být křesťanem tedy znamená přece jen mít méně problémů v životě. Být křesťanem znamená **mít jasno o smyslu života a o jeho cíli**. A to je radost, kterou tento svět nikdy nemůže dát. Amen.

21. neděle v mezidobí

1. čtení
(Iz 66, 18-21)

2. čtení
(Žid 12, 5-7.11-13)

Evangelium
(Lk 13, 22-30)

EXISTUJE PEKLO?

Bratři a sestry, z úst Pána Ježíše nám jeho slova „Pryč ode mne, vy všichni, kdo jste páchali bezpráví“ znějí velmi nezvykle. Z jeho úst jsme zvyklí na opačná slova: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a já vás občerstvím.“ Komu tedy říká Pán Ježíš: Jděte pryč, neznám vás?

Může být zavržen i někdo z nás – členů jeho církve? Na tuto otázku je odpověď jasná: **Nikdo nepřijde do nebe jen proto, že je příslušníkem nějaké církve**, bez vlastního přičinění – anebo proti své vůli. Proto se nejprve ptejme všeobecně: Bude vůbec někdo na věky zavržen? Ježíšovo „pryč ode mne“ – je to jen varovné podobenství, nebo je někdo už opravdu uslyšel či uslyší?

Dobře víme, že nebe a peklo bývají často jmenovány „jedním dechem“, ač jsou to zcela rozdílné představy. **Nebe je cosi, co Bůh daruje člověku**, zatímco **peklo je hrozný vynález člověka**. Nebe je společenství mnohých s Bohem, zatímco peklo je osamělost, bytí na vlastní pěst.

Pán Ježíš věděl, co za vynález je člověkovu peklo za živa. Není to žádné pohádkové peklo ve stylu Drdovy pohádky „Dalskabáty hříšná ves aneb zapomenutý čert“. Je to **peklo, které se zahryzlo do duše člověka**. Je to peklo vášnivě zloby, která nutí škodit, ubližovat, ničit. Peklo smutku, který vrhá člověka do otroctví alkoholu nebo drog. Je to peklo deprese, která vede k stále hlubší izolaci až po sebevraždu. Peklo nucené společnosti zlých lidských šelem, které se vzájemně napadají a vztekou kousou.

Protože Pán Ježíš toto lidské peklo dobře znal, šel člověku nabídnout záchranu. Když my se naučíme rozeznávat a vidět toto peklo, jako ho viděl Ježíš, můžeme před ním zachránit sebe i druhé.

Ale toto je zatím stále řeč o pekle zde, za lidského života. **Existuje však také peklo věčné?** Bůh toto peklo nestvořil, ale **ono přece JESTIŽ: člověk si je tvoří sám**. Mnozí odmítají jeho existenci. Argumentují tím, že věčný trest za chvilkovou slabost neodpovídá Boží dobrotě a lásce. V tom mají samozřejmě pravdu: ono to taky takhle s peklem není. Bůh neodsuzuje k věčným trestům za chvilkovou slabost člověka. Ale **člověk se může od Boha odvrátit sám**. Peklo – to je odmítnutí Boží lásky, odmítnutí společenství svatých, odmítnutí Kristova výkupného kříže, odmítnutí všeho a natrvalo: „Já nikomu nevěřím, já si stačím sám!“

V této souvislosti nás může napadnout: Je vůbec někdo tak zlý a zarytě zatvrzelý, aby až do posledního okamžiku života odmítal Boha? Je opravdu někdo v pekle?

Jistě že nemá smysl prožít život jako ustrašený „uzlíček“ plný komplexů viny, malomyslnosti a hrůzy z pekla! **Zavržení působí jen a jen smrtelný hřích** – a to je totální odvrácení člověka od Boha až do posledního dechu. Nejistota našeho osobního rozhodnutí a tím také osudu zůstává až do konce života. Je to však spasitelná nejistota, která má být našim stálým „hnacím motorem“ ve snaze o dobro. Nejistota zůstane součástí naší existence po celý náš život. Nikdo není prohlášen za svatého, dokud žije.

Lidé se proti nejistotám všelijak pojišťují: proti nemoci, úrazu, havárii, požáru atd. Lze se „pojistit“ proti konečné věčné katastrofě? Svým způsobem ano. Můžeme se „pojistit“ tím, že se **už nyní učíme žít tak, jak by se nám líbilo žít navěky**. Že jednáme s druhými tak, jak chceme, aby se s námi jednalo navěky.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Tajemství bolesti a utrpení ve světě i v našem životě asi nepochopíme nikdy. Máme zde však pevnou víru a naději, že Bůh nechce pro člověka nikdy nic zlého, že Bůh je vždy pro život – že **Bůh je Láska!** Amen.

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

AKTUALITY

• **PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI SRPNU – MŠE SVATÁ A POBOŽNOST K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU:**

V pátek 5. srpna 2022 od 14 hodin v kapli domova důchodců v Horní Plané budeme prožívat **první pátek v měsíci srpnu**.

Nejprve bude **gotivní mše svatá** „O Nejsvětějším Srdci Ježíšově“. Po modlitbě po přijímání následuje **pobožnost k Nejsvětějšimu Srdci Ježíšovu** (výstav Velebné svátosti, krátká adorace, litanie k Nejsvětějšimu Srdci Ježíšovu, zásvětná modlitba, svátostné požehnání).

• **POUTNÍ MŠE SVATÁ VE FARNÍM KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE VE FRYMBURKU:**

Milovaní bratři a sestry, drazí poutníci k svatému Bartoloměji, přátelé Boží!

Srdečně vás všechny zvu na **slavnou poutní mši svatou** ke cti svatého Bartoloměje, apoštola, která se koná **v neděli 28. srpna 2022 v 9:45 hodin** ve farním kostele sv. Bartoloměje ve Frymburku.

